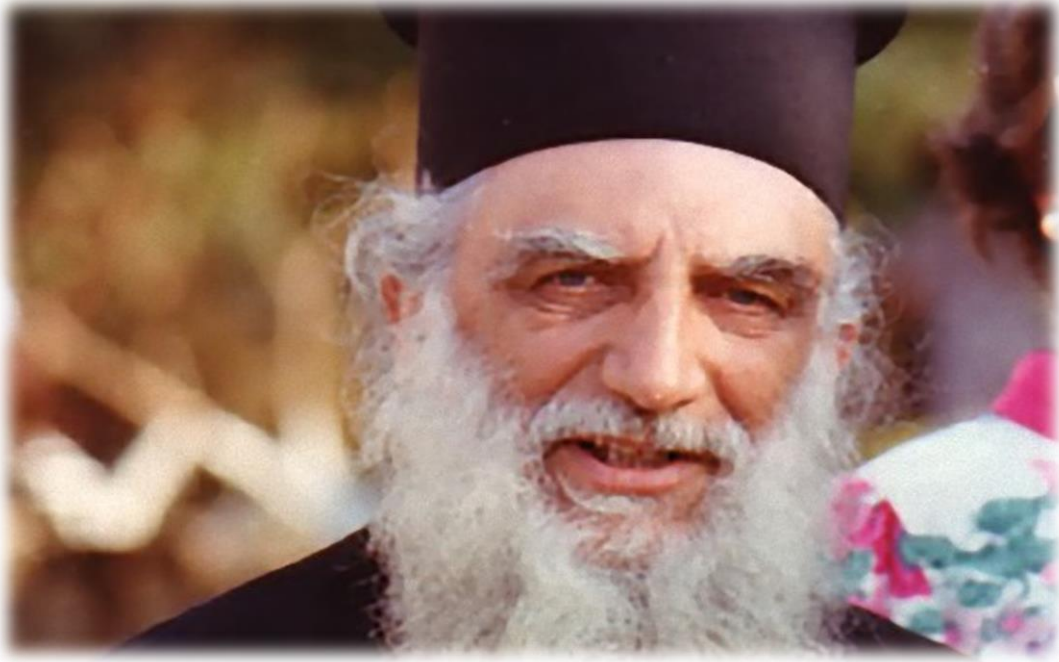

Η εκλεκτή μας παράδοση.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

«Γνωρίζω υμίν το ευαγγέλιον ο ευηγγελισάμην υμίν, ο και παρελάβετε, εν ω και εστήκατε δι' ου και σώζεσθε...» (Α' Κορ. 15:1-2).

Οι προηγούμενες γενιές έκαναν το καθήκον τους. Δημιούργησαν και διατήρησαν την εκλεκτή μας παράδοση. Μας τη μεταλαμπάδευσαν. Το θέμα είναι αν την εκτιμάμε εμείς, η σημερινή γενιά, αυτήν την παράδοση. Αν αγωνιζόμαστε να τη διατηρήσουμε. Να την αξιοποιήσουμε για το δικό μας όφελος. Αν επιτελούμε το καθήκον μας κι εμείς.

Ποια θέση παίρνει στη ζωή και στα ενδιαφέροντα μας η πίστη; Αγωνιζόμαστε για την αναθέρμανσή της; Πολλοί και σήμερα οι εχθροί και οι νοθευτές της. Τους ξεχωρίζουμε; Προσπαθούμε να τους αποκρούσουμε;

Άλλο πρόβλημα είναι αν δίνουμε το προβάδισμα στο πνεύμα στις καθημερινές εκδηλώσεις μας. Αν δεχόμαστε ό,τι το εκλεκτό και απομακρύνουμε ό,τι σάπιο από τα ενδιαφέροντα και τη ζωή μας.

Στη φιλολογία, στη μουσική, στις τέχνες είναι απαραίτητο να επικρατήσει σαν βάση και θεμέλιο της σημερινής τους μορφής ό,τι ωραίο και αληθινό. Μόνο τότε θα έχει αξία. Αν δηλαδή είναι στηριγμένες όλες οι

μορφές της καθημερινής και υλικής ακόμη ζωής σ' αυτές τις αξίες που έχουν διάρκεια. Ίσως κάποτε να μη λάμπουν. Αλλά τρέφουν και στηρίζουν.

Ανάγκη η καθημερινή μας ζωή να διαπνέεται από την ηθική και να διανθίζεται με την ενάρετη πράξη. Η τιμιότητα, η ειλικρίνεια, η φιλοτιμία, η εξυπηρετικότητα να είναι τα παντοτινά μας ιδανικά.

Μπορεί όλοι οι λαοί της γης να χάνουν κάποτε τον προσανατολισμό τους. Ίσως να είναι δικαιολογημένοι, αν παρασύρονται στα ρεύματα της αναρχίας, της ανηθικότητας, του μίσους, της σαρκολατρείας. Φέρονται έτσι κατά καιρούς προς την κατάπτωση και σαν μικρόβιο μεταδίδουν στον υπόλοιπο κόσμο το σπέρμα της διαφθοράς και της διαλύσεως.

Είναι ασυμβίβαστο όμως κάτι τέτοιο με το δικό μας λαό. Ο ρόλος μας ήταν πάντα η αντίσταση κατά του οποιουδήποτε κακού. Η διαφθορά και ο ηθικός κατήφορος είναι ξένα προς τη ζωή μας.

Αυτή η γραμμή, αυτό το μέτρο ζωής, αυτό το ψυχικό μεγαλείο τις αντιστάσεως, του αγώνα, της θετικής πνευματικής δημιουργίας μας παραδόθηκε. Και μόνοι όταν μέναμε, δε διστάζαμε να μαχόμαστε για την αλήθεια και της ανθρωπότητας το καλό. Δε μας τρόμαξε ούτε το πλήθος και η δύναμη αυτών που ήθελα να ξεριζώσουν τα ιδανικά μας, ούτε η φαινομενική τους λαμπρότητα.

Αυτή την παράδοση δε θα τη σπάσουμε σήμερα. Είναι μεγάλη στα χέρια μας η ευθύνη. Ευθύνη προς το σύγχρονο κόσμο. Ευθύνη για τους μεταγενέστερους. Δεν πρέπει να φανούμε λιποτάκτες σ' αυτήν την επιταγή. Είναι του Θεού επιταγή. Της ιστορίας απαίτηση. Να μείνουμε σταθεροί και ακλόνητοι στη χριστιανική μας πίστη. Γερά εδραιωμένοι στην αλήθεια. Αμετακίνητοι στην Ορθοδοξία.

Όχι από επιμονή και έλλειψη αγάπης. Ίσα-ίσα. Από αίσθημα ευθύνης προς την ανθρωπότητα. Για να διαφυλάξουμε την αλήθεια και να την παρυσιάσουμε με καύχηση. Για να την παραδώσουμε σαν κεφάλαιο ανεκτίμητο που δεν ανταλλάσσεται με τίποτα. Να διατηρήσουμε την ηθική και εθνική μας αξιοπρέπεια. Αποκρούοντας κάθε ιδεολογία σάπια. Κρατώ-

ντας αντίσταση σε κάθε ρεύμα αντιπνευματικού και υλιστικού μοντερνισμού.

Ας παύσουμε να αντιγράφουμε ό,τι οι ξένοι μας στέλλουν ή μας φέρνουν. Ας το ελέγχουμε τουλάχιστον, πριν το μιμηθούμε. Δεν έχουμε ανάγκη από την αμφίβολη αρνητικής αξίας προσφορά τους, για να φτιάξουμε τη ζωή μας.

Αυτό που κατέχουμε, αυτό που κληρονομήσαμε, η παράδοσή μας μάς είναι αρκετή. Είναι δοκιμασμένη. Είναι ικανή να δώσει και πάλι φως, ζωή και δύναμη στο Έθνος μας και στην ανθρωπότητα όλη. Το καυχόμαστε. Το πιστεύουμε. Μένει να καταλάβουμε κάθε προσπάθεια να γίνει πραγματικότητα.

Δύσκολη και η αντίσταση και η δημιουργία, όταν όλα σχεδόν γύρω είναι αντίθετα. Όταν τόσα εμπόδια ορθώνονται. Όταν πλημμυρίζει το κακό και η αναισχυντία. Αλλά τούτο ήταν πάντα το χρέος μας. Να μαχόμαστε και να δίνουμε ελπίδα και θάρρος μόνοι εμείς, όταν επικρατεί το σκοτάδι και η απογοήτευση.

Και τώρα δε θα φανούμε κατώτεροι. Η επιμονή και η μαχητικότητά μας δε θα καμφθεί. Τα ίδια μας τα ιδανικά θα μας δώσουν δύναμη. Γιατί δεν πρόκειται για πλάσματα ανθρώπινα. Είναι θεϊκά δώρα.

Ας ατσαλώσουμε λοιπόν τα νεύρα και ας δοθούμε σ' αυτή την ειρηνική μάχη. Η πίστη και η αρετή να γίνουν ο άξονας της ζωής μας. Θα είναι η συνείδησή μας ήσυχη τότε. Θα μας ευγνωμονεί η ερχόμενη γενιά, αν της παραδώσουμε αυτό το πρότυπο ζωής. Αυτό που παραλάβαμε.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Γ' (απόσπασμα από την ομιλία "Πιστοί
στις παραδόσεις").**